

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/42/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717208483
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8717208483.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a sudcov JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Romana Lajoša, v sporovej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C., D. E. XXX, právne zastúpená: Mgr. Henrich Schindler, advokát so sídlom AK ul. Janka Kráľa č.7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 40 887 481, proti žalovaným: 1/ Wüstenrot poisťovňa, a.s., Digital Park I, Einsteinova 21, 851 01 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 31 383 408, právne zastúpený: Advokátska kancelária SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, 2/ KOOOPERATÍVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova č. 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie sumy 10 686,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej 1/ proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 9C/38/2017-457 z 20.9.2023

rozhodol:

I. Mení rozsudok v napadnutom výroku IV. v časti týkajúcej sa nároku žalobkyne na náhradu trov konania voči žalovanej 1/ tak, že žalobkyni voči žalovanej 1/ priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50%, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

II. Žalovanej 1/ voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) hore označeným rozsudkom (ďalej len „napadnutý rozsudok“) rozhodol takto, cit:

„I. Žalovaní 1/ a 2/ sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 10.668 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 10.668,- eur od 01.02.2017 až do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet jej právneho zástupcu Mgr. Henricha Schindlera - advokáta, č.ú. IBAN: F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

II. Súd konanie do sumy 18,- eur z a s t a v u j e.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

IV. Žalobkyňa m á voči žalovaným 1/ a 2/ n á r o k na 100% náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodol tak v konaní o žalobe žalobkyne voči žalovaným 1/ a 2/ na náhradu škody titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Vec právne posúdil podľa § 427 ods. 1 a 2, § 428, § 429, § 431, § 438 ods. 1 a ods. 2, § 439, § 445 a § 441 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), § 4 ods. 1 až 4, § 5 ods. 1 a 2, § 11 ods. 6 až 8 a § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“) ako aj § 2 ods. 1 až 3, § 3 ods. 1 až 4, § 4 ods. 1 až 3, § 5 ods. 1 až 5, § 7 odseku 1, 4 a 6 a § 8 ods. 1 až 4 zákona č. 437/2004 o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej

zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z. z.“).

3. Súd prvej inštancie napadnutý výrok o náhrade trov konania odôvodnil § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP s poukazom na úspech žalobkyne v celom rozsahu, s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozsudku

4. Voči výroku IV. napadnutého rozsudku podala odvolanie včas žalovaná 1/, opierajúc ho o odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b) a d) CSP, t.j. že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a súčasne, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žiadal jeho zmenu tak, aby žiadnej zo strán nebol priznaný nárok na náhradu trov prvoinštančného konania a žalovanej 1/ bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Poukázal v ňom na predchádzajúci priebeh konania pred súdom prvej inštancie, v rámci ktorého už v podaní zo 04.12.2017 poukazoval na potrebu predloženia zdravotnej dokumentácie na preverenie správnosti znaleckého posudku č. 4/2016 z 26.01.2016 vypracovaného znalcom MUDr. Zdenkom Holešovským predloženej žalobkyňou, čo však nebolo súdom prvej inštancie akceptované, keď vo veci vydal dňa 10.01.2020 rozsudok, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Nadväzne na to poukázal na uznesenie odvolacieho súdu č. k. 13Co/51/2020-213 zo 16.06.2021, ktorým boli námietky žalovaných vo vzťahu k náležitostiам znaleckého posudku MUDr. Holešovského uznané za dôvodné, a skorší rozsudok súdu prvej inštancie vydaný vo veci zrušený. V priebehu ďalšieho konania bol na náklady žalovaných 1/ a 2/ znalcom MUDr. Mariánom Seleckým, MPH z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie úrazová chirurgia vypracovaný znalecký posudok č. 6/2023 z 31.03.2023, ktorý podľa žalovanej 1/ preukázal dôvodnosť a výšku nároku žalobkyne, a ku ktorému sa žalovaná 1/ vyjadrila podaním z 12.05.2023, v ktorom sa pre prípad úspechu žalobkyne vo veci domáhal vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania aj aplikácie § 257 CSP. K tomu tiež uvádzal, že tento svoj návrh kvalifikovane odôvodnil tým, že nárok žalobkyne nebolo možné objektívne vyhodnotiť v rámci likvidácie poisťnej udalosti a ani v súdnom konaní, pretože žalobkyňa neposkytla žalovanej 1/ potrebnú súčinnosť v podobe predloženia svojej zdravotnej dokumentácie a fotodokumentácie jaziev, keď pôvodný znalecký posudok č. 4/2016 bol podľa žalovanej 1/ nepreskúmateľný, pretože neobsahoval potrebné prílohy. Zvolený postup a námietky žalovanej 1/ mali podklad v § 4 ods. 2 písm. a) a § 11 ods. 6 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z., v zmysle, ktorých poisťovateľ z povinného zmluvného poistenia je povinný poskytnúť poškodenému iba preukázané nároky, pričom povinnosť poškodeného preukázať nároky sa vzťahuje už na štádium likvidácie poisťnej udalosti. Žalovaná 1/ ďalej argumentovala, že iniciovanie tohto súdneho konania vyplývalo práve z neposkytnutia potrebnej súčinnosti žalobkyňou, čím bola žalovaná 1/ de facto vylúčená z možnosti objektívneho zistenia dôvodnosti a rozsahu nároku na náhradu škody na zdraví. Na podporu svojej argumentácie poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Cdo 5/2011 zo 17.01.2012 a citoval z komentára k Civilnému sporovému poriadku. Namietal, že súd prvej inštancie sa návrhom žalovanej na aplikáciu § 257 CSP svojvoľne odmietol zaoberať a celkom zjavne rezignoval na svoju povinnosť vysporiadať sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní, čomu zodpovedala povinnosť posúdiť návrh žalovanej 1/ na aplikáciu § 257 CSP.

5. K odvolaniu žalovanej 1/ sa žalobca ani žalovaná 2/ písomne nevyjadrili.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z § 34 CSP, po zistení, že odvolania sporových strán boli podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) a oprávnenými osobami (§ 359 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodom podaného odvolania do tej miery, že napadnutý rozsudok nebol oprávnený preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podaných odvolaniach. Výnimkou by mohli byť len vady konania týkajúce sa procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP).

7. Pretože v danom prípade je predmetom odvolacieho prieskumu rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, t. j. rozhodnutie síce v danom prípade formálne začlenené do rozsudku, avšak nemajúce

povahu rozhodnutia vo veci samej, o ktorom by za iných okolností bolo rozhodované uznesením (§ 234 ods. 1 CSP), vzhľadom na právoplatnosť napadnutého rozsudku v merite veci, ktorej sa odvolanie nedotýkalo, bol povinný odvolací súd rozhodovať o odvolaní uznesením, z dôvodu ktorého na jeho procesné prejednanie nebol dôvod aplikovať § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP, podľa ktorého je potrebné v prípade, ak súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámiť miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej piatich dní pred jeho vyhlásením a v prípade žiadosti strany aj o oznámenie jej miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku elektronickými prostriedkami.

8. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov nastal pri rozhodnutí súdu prvej inštancie suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

9. Odvolací súd v predmetnom prípade posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov, osobitne v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym posúdením, teda či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne a v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

10. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

12. Podľa 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobou podanou v danej veci žalobkyňa žiadala, aby súd zaviazal žalované 1/ a 2/ na úhradu žalovanej istiny s príslušenstvom z dôvodu škody na zdraví titulom neuhradeného bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia spôsobenej dopravnou nehodou dňa 02.10.2014 C. G., vedúcim dodávkové vozidlo typ Fiat Ducato ŠPZ H. XXXXX, po ceste III. triedy č. 018156, od obce Hôrka smerom do Spišského Štiavnika resp. do Vydrníka, kde pred križovatkou v tvare Y z doposiaľ nezistených príčin prešiel do protismeru a narazil do oproti idúceho osobného motorového vozidla zn. Škoda Felícia ŠPZ: I. XXX J., čím žalobkyni spôsobil ťažkú ujmu na zdraví s primeranou dobou liečenia v trvaní 4 mesiacov. Svoj nárok právne založila na § 427 OZ a na jeho preukázanie k žalobe pripojila rovnopis písomného uplatnenia nároku z 20.12.2016, ako aj znalecký posudok č. 4/2016 z 26.01.2016 znalca MUDr. Zdenka Holešovského bez toho, aby obsahom jeho príloh boli fotokópie všetkých lekárskejších správ týkajúcich sa liečenia úrazu žalobkyne po dopravnej nehode.

14. Ďalej je z konania vo veci zrejmé, že v poradí prvý rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 9C/38/2017-137 z 10.01.2020 bol uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 13Co/50/2020-213 zo 16.06.2021 zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu, že súd prvej inštancie pri svojom procesnom postupe nedôvodne nevyhovel návrhu žalovaných 1/ a 2/ na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom, ktorý bude obsahovať aj zdravotnú dokumentáciu žalobkyne potrebnú na rozhodnutie o uplatnených nárokoch na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia. Podľa názoru odvolacieho súdu vyjadreného v označenom rozhodnutí bola dôvodná námietka žalovaných 1/ a 2/ vo vzťahu k náležitostiam znaleckého posudku MUDr. Holešovského, ktorý neobsahoval prílohy v zmysle § 17 ods. 4 písm. e) zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 382/2004 Z. z.“), z dôvodu, ktorého nebola zabezpečená preskúmateľnosť znaleckého posudku (zdravotnej dokumentácie).

15. Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej strane alebo strane, ktorej to priamo priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej

súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa vychádza zo zásady zodpovednosti za výsledok. Táto zásada sa neuplatní vtedy, ak sú splnené podmienky pre postup podľa § 257 CSP.

16. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) ako aj od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania. Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (pozri napr. R 34/1982). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax, dnes už ustálenú (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2MCdo/17/2009, 5Cdo/67/2010, či 3MCdo/46/2012), podľa ktorej nemožno § 257 CSP považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Aj tu však treba skúmať, či nejde o výnimku z výnimky, či teda na ponechanie účinkov právnej normy nie sú dané dôvody. Nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania (k tomu napr. nálezy Ústavného súdu ČR, III.ÚS/292/07, či I.ÚS 303/12), ale ide o prvok individualizácie, nie ľubovôle zo strany súdu (pozri nález Ústavného súdu ČR, III.ÚS/727/2000). Ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmiernenie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami (pozri nález Ústavného súdu ČR, I.ÚS/2862/07), ale k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, získal náhradu trov, ktoré pri tomto konaní dôvodne vynaložil. Použitie § 257 CSP neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná alebo, že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok.

17. Pri skúmaní, či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, súd prihliada ako k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania; pritom treba vziať na zreteľ nielen pomery toho, kto by mal hradiť trovy konania, ale je nutné tiež uvážiť, ako by sa také rozhodnutie dotklo najmä majetkových pomerov oprávneného účastníka. Významné sú tiež okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, postoj účastníkov v priebehu konania a ďalšie (I.ÚS/188/08 Sb. 49). V ust. § 257 CSP je upravené moderačné právo súdu zmierniť dôsledky uplatnenia právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania, ktoré súdu dáva možnosť, aby za splnenia predpokladov v tomto ustanovení uvedených nepriznal náhradu trov konania úspešnému účastníkovi konania, u ktorého sú inak splnené predpoklady pre priznanie náhrady celkom alebo sčasti. Predmetné ustanovenie umožňuje docieľiť pokiaľ možno spravodlivú ochranu práv, čo aplikácia zásady zodpovednosti za výsledok vždy neumožňuje. Musí ale ísť o výnimočný prípad (o výnimočnosť v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov, a to obidvoch) jeho aplikácie (k tomu porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo/5/2011).

18. Zhodnotiac znenie odseku 33. odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd konštatuje naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t. j. porušenie práva na spravodlivý proces nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý sa vôbec nezaoberal aplikáciou § 257 CSP z dôvodov špecifikovaných vo vyjadrení žalovanej 1/ a k jeho námietkam neposkytol žiadnu relevantnú odpoveď na ním vznesenú argumentáciu o dôvodnosti jeho použitia v okolnostiach súdeného prípadu. V podstatnom v nich namietal okolnosti vedúce k súdnemu uplatneniu daného nároku a procesný postoj (nečinnosť) žalobkyne, pokiaľ ide o preukázanie tohto nároku na základe preskúmateľných dôkazov, keď znalecký posudok, na podklade ktorého sa svojho nároku domáhala, neobsahoval kompletnú zdravotnú dokumentáciu týkajúcu sa jej úrazu, na základe ktorej by mohla

žalovaná 1/ ako poisťiteľ subjektu zodpovedného za dopravnú nehodu posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku a to už v štádiu pred začatím súdneho konania. Pritom jej absencia bola dôvodom aj pre zrušenie v poradí prvého meritórneho rozsudku vydaného súdom prvej inštancie.

19. V súdnej veci odvolací súd z obsahu vyjadrenia žalovanej 1/ k žalobe zo 04.12.2017 zistil, že žalovaná 1/ v ňom skutočne namietala aj otázku preukázania výšky žalobou uplatneného nároku ako aj, že preverenie správnosti žalobkyňou predložených znaleckých posudkov vyžaduje predloženie záverov neurologického, eventuálne ortopedického a rehabilitačného vyšetrenia (k položkám 304c, 335a) a fotodokumentácie jaziev so zachytením ich rozmerovej veľkosti pomocou priloženého pravítka (k položke 433a a 432a). Súčasne bolo potrebné prihliadať aj na skutočnosť, že žaloba ako taká bola voči žalovanými 1/ a 2/ podaná v konečnom výsledku dôvodne (o čom svedčí obsah napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba žalobkyne vyhodnotená ako dôvodná a ňou uplatňovaný nárok s výnimkou sumy 18,- eur voči žalovaným 1/ a 2/ priznaný v podstate v celom rozsahu), a že ani žalovaná 1/ nepristúpila k úhrade žalobkyňou uplatneného nároku bezprostredne po doručení znaleckého posudku MUDr. Mariána Seleckého, MPH č. 06/2023 z 31.03.2023 na oboznámenie, ku ktorému došlo 14.04.2023, z dôvodu ktorého bol súd prvej inštancie nútený vo veci uskutočniť dňa 20.09.2023 pojednávanie, s realizáciou ktorého bol u žalobkyne nepochybne spojený aj vznik ďalších trov konania. Uvedené okolnosti možno považovať za skutočnosti, ktoré vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanou 1/ umožňujú a aj odôvodňujú aplikáciu ustanovenia § 257 CSP primeranou moderáciou nároku úspešnej žalobkyne voči v konaní inak neúspešnej žalovanej 1/.

20. S ohľadom na uvedenú čiastočnú dôvodnosť odvolania žalovanej 1/ vo vzťahu k výroku IV. napadnutého rozsudku, odvolací súd postupom podľa § 388 CSP v časti týkajúcej sa vzájomného vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanou 1/ zmenil tak, ako vyplýva z výroku I. tohto uznesenia, t.j. nárok žalobkyne voči žalovanej 1/ na náhradu trov konania moderoval priznaním tejto náhrady len v rozsahu 50%, čo v okolnostiach súdneho prípadu považoval za primerané a spravodlivé. Pri určení rozsahu žalobkyňi priznanej náhrady trov voči žalovanej 1/ nebolo možné vychádzať z kvantifikácie (t. j. počtu) úkonov právnej služby, ale iba zohľadniť podiel žalobkyne na vzniku niektorých trov konania, ktoré by v prípade predloženia dostatočných dôkazov už v úvodnej fáze konania, t. j. pred vydaním zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu č. k. 13Co/51/2020-213 zo 16.06.2021 nemuseli vzniknúť, resp. by nevznikli v takej miere. Záver odvolacieho súdu o primeranosti rozsahu trov konania, na ktorých náhradu bola žalovaná 1/ žalobkyňi zaviazaná pritom zohľadňuje aj skutočnosť, že žalovaná 1/ znáša okrem polovice trov vzniknutých v konaní žalobkyňi aj trovy nariadeného znaleckého dokazovania, ktoré podľa obsahu spisu už boli uhradené, a tiež trovy konania vzniknuté nej samotnej.

21. Vo zvyšnej časti, t.j. čo sa týka pomeru medzi žalobkyňou a žalovanou 2/, zostáva výrok IV. napadnutého rozsudku nedotknutý. Procesné spoločenstvo medzi žalovanou 1/ a žalovanou 2/ malo totiž povahu samostatného procesného spoločenstva, v ktorom ide o samostatné práva a povinnosti vyplývajúce u každého z nich z rozdielneho hmotnoprávneho nároku, v prípade ktorom koná každý subjekt sám za seba. Keďže žalovaná 2/ odvolanie voči výroku IV. napadnutého rozsudku nepodala, vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanou 2/ nadobudol výrok IV. napadnutého rozsudku uplynutím odvolacej lehoty právoplatnosť.

22. Pri rozhodovaní o trovách tohto, v poradí druhého odvolacieho konania, odvolací súd postupujúc podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 2 CSP vychádzal zo záveru, že žalovaná 1/ bola v konaní o jej odvolaní zo 07.11.2023 úspešná len čiastočne (v rozsahu 50 %), keďže v odvolacom návrhu žiadala zmenu napadnutého rozsudku vo výroku IV. tak, že žalobkyňi voči žalovanej 1/ nebude vôbec priznaný nárok na náhradu trov prvoinštalačného konania. Preto bolo ohľadne tohto samostatne posudzovaného nároku žalovanej 1/ rozhodnuté tak, ako vyplýva z výroku II. tohto uznesenia.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).